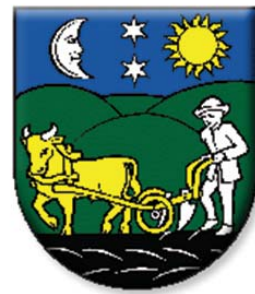

Košťianske noviny

Ročník 2 • Číslo 2/2016 • www.kostanynadurcom.sk • December 2016 • Bezplatne

Starosta obce

Vážení občania!

Do Vašich domácností bolo doručené ďalšie číslo našich obecných novín. Kolektív redakčnej rady pre Vás pripravil a spracoval ďalšie príspevky, ktoré informujú o podarených akciách a aktivitách v našej obci. Ďakujem všetkým, ktorí sa dodaním a spracovaním príspevkov zaslúžili o toto ďalšie vydanie. Svojím príspevkom Vám chcem podať nové informácie, ktoré sa dotýkajú práce samosprávy.

Ako s odpadom v roku 2017

Aj v roku 2017 poplatok za komunálny odpad zostane na úrovni roku 2016.

Určite je to priaznivá informácia. Svedomitým triedením nás všetkých nám výrazne nestúpili náklady na likvidáciu odpadu. Peniaze plánované v rozpočte nám postačujú na úhradu poplatkov za vývoz pre rok 2016. Takže aj pre rok 2017 ideme s rovnakým poplatkom na obyvateľa.

Ďakujem všetkým, ktorí separujú odpad, či už do nádob na to určených a všetkým, ktorí separujú aj v objekte cintorína. Verím, že tomu tak bude aj v nasledujúcom roku 2017.

Stavebné úpravy havarijného stavu sociálnych zariadení v Kole pod lipami

Postupne sa dokončujú práce v interiéri stavby. Na jar budúceho roka budeme pokračovať vonkajšími prácami, ak nám to počasie dovolí. Podotýkam, že všetky stavebné práce sú robené našimi pracovníkmi na verejnoprospešných prácach.

Križovatka cesty I/65 pri žel. stanici

Nevzdávame sa, a naďalej dopravné riešenie križovatky pri železničnej stanici na ceste I/65 zostáva prioritou.

Zložité rokovania pokračujú naďalej so žiadosťou o zaradenie vybudovania okružnej križovatky do investičného plánu Slovenskej správy ciest.

Projekt bezpečnosti na komunikáciách v obci - fáza 1

Projekt bezpečnosti a dopravného značenia miestnych komunikácií bol spracovaný v záujme zvýšenia bezpečnosti pohybu chodcov po miestnych komunikáciách, zvýšenia bezpečnosti chodcov pri prechádzaní z jednej strany vozovky na druhú, obmedzenia pohybu chodcov po komunikáciách a zvýšenia kvality a bezpečnosti prejazdu vozidiel z vozovky na súkromné pozemky. Bližšie informácie sú uverejnené na webovej stránke obce v sekcii Naše projekty.

Dobudovanie infraštruktúry v časti novej výstavby IBV JUH Trávniky

Budovanie infraštruktúry v tejto časti obce prebieha v spolupráci s investorom, ktorý všetky tieto aktivity

financuje. Bola urobená oprava splaškovej kanalizácie, dobudovanie dažďovej kanalizácie, úprava a zaasfaltovanie časti spevnených plôch komunikácií, dobudovanie vedení LED verejného osvetlenia a pripravujeme dokončenie vybudovania rozhlasu. Verím, že dobudovaním tak potrebnej infraštruktúry sa zlepší kvalita bývania v tejto časti našej obce.

Dobudovanie infraštruktúry v časti novej výstavby IBV Za hradskou

Spoločne so spolufinancovaním obyvateľov v tejto časti novej výstavby obce sme dokončili vybudovanie infraštruktúry. Dorobila sa príjazdová komunikácia k rodinným domom, verejné osvetlenie a rozhlas.

Materská škola – príprava projektového zámeru

Výzva vyhlásená na jar tohto roku pre budovanie kapacít MŠ ako som informoval v ostatnom vydaní obecných novín, bola zrušená a nahradená novou výzvou, ktorá bola vyhlásená 3. novembra 2016.

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako Riadiaci orgán (RO) pre Integrovaný regionálny operačný program vyhlásilo výzvu na predkladanie projektových zámerov na zvýšenie kapacít infraštruktúry materských škôl. Proces bude dvojstupňový:

I. stupeň: predloženie projektového zámeru (PZ) na posúdenie a proces vydania hodnotiacej správy. Doručením projektového zámeru (ďalej len „PZ“) RO pre IROP, resp. sprostredkovateľskému orgánu pre IROP (ďalej len „SO pre IROP“) na základe vyhlásenej výzvy

začína proces posudzovania PZ. Proces posudzovania PZ zahŕňa proces administratívneho overenia, posúdenia PZ a proces vydania hodnotiacej správy.

- II. stupeň: po schválení PZ bude predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (ŽoNFP). V predchádzajúcich dvoch kolách na získanie dotácie pre realizáciu projektu zo zdrojov Ministerstva školstva sme neboli úspešní aj napriek kvalitne pripravenému projektu. Bolo to zapríčinené malou finančnou alokáciou. Zapojením sa do tejto výzvy po splnení podmienok veríme, že budeme úspešní.

Podanie žiadosti na získanie komunálnej techniky do obce

V októbri sme po spracovaní podali žiadosť na Platobnú agentúru – Environmentálny fond SR na získanie dotácie na nákup komunálnej techniky do obce, pre lepšiu údržbu zelených plôch a nakladanie s BIO odpadom.

Úprava prejazdu žel. priecestia

Na požiadanie obce spoločnosť ŽSR urobila v auguste úpravu prejazdu železničného priecestia. Boli vyrovnané výškové nerovnosti v priestore prejazdu priecestia.

Váš starosta

Anna Čuchorová – naša najstaršia obyvateľka

Motto: Miluj svojho blížneho viac, ako seba samého...

Práve pred rokom sme vám, čitateľom Koštianskych novín, predstavili ťažký životný úsek nášho občana, pána Mateja Valockého (nemecké zajatie v 2.sv.vojne). Po roku vám zase chceme predstaviť životný osud pani Anny Čuchorovej.

Pani Čuchorová aj napriek svojmu vysokému veku – 97 rokov – pôsobí veľmi sviežo. Má výbornú pamäť, preto aj rozhovor s ňou bol plynulý. Zaujala nás už tým, že sme sa nezačali pýtať my, ale ona. Hneď v úvode nás prekvapila otázkou: „Čo sa deje v evanjelickej cirkvi v Príbovcich? A čo v našej obci?“ Dokazuje to, že sa stále živo zaujíma o svet, predovšetkým o cirkevnú problematiku. Nečudujme sa. Tak bola vo svojej rodine vedená, vychovávaná. Hneď na začiatku nášho rozhovoru sa reč zvrhla na známeho to „koštiansku postavu – Jozefa Menicha“ (aspoň podľa niektorých ľudí). A Jožko mal vo svojej ťažkej situácii dvojaké šťastie, zasiahol ho dvojaký zázrak. To prvé šťastie či ten prvý zázrak sa udial vtedy, keď sa ho ujala pani Anna Čuchorová. Veď viacerí Košťanci ním pohŕdali. Ona však bola stále pri ňom. Brala mu obedy, ba i varila. Na úlohu samaritánky ju pripravila jej viera. Konala tak preto, aby sa naplnil význam Božích slov: „Miluj svojho blížneho...“, teda z kresťanskej lásky, z úprimného vzťahu k človeku. Chvíle, keď mu mohla pomôcť, ju naplňovali radosťou a uspokojením. Modlila sa za neho. A druhé šťastie a či zázrak, čo Jožka postretol, bolo jeho umiestnenie v útulku O.z. Dobrý pastier v Kláštore pod Znievom. Stačil jediný telefonát netere Tatiany s katolíckym pánom farárom Maslákom a Jožko, ako ona pekne a s citom o ňom hovorí, konečne našiel svoje útočisko. Úplne sa zmenil. Z útulku neuteká, s alkoholom sa rozlúčil, seká dobrotu, dbá o čistotu. Naša najstaršia občianka sa narodila 19. októbra 1919. Pochádza z početnej rodiny. Bolo v nej štvoro detí. Okrem Anny ešte sestra Želmíra a dvaja bratia Cyril a Ján. Brat Cyril sa dal na učiteľskú dráhu. Najprv učil na Čepčine a svoje učiteľovanie dokončil v Rakši. Ostatné deti pracovali ako mladí ľudia na vlastnom rodinnom hospodárstve v Turčianskom Petre, podobne ako aj ich rodičia Ján a Mária. Nebol to vôbec ľahký život. Starostlivosť o gazdovstvo si vyžadovalo plné nasadenie celej rodiny. Robilo sa od svitu do mrku na roliach i v maštaliach (Láska k pôde, zelenine a kvietkom u nej stále trvá. Nie je jej cudzia ani technika ako napríklad elektrická kosačka trávy.). A prišiel socializmus. Násilný vstup do JRD, neskôr práca na ŠM. Rodičia

pochopili, že deti pôda neuživí. Preto iba brat Ján zostal pri poľnohospodárstve. Sestra Želka pracovala najskôr ako predavačka v družstevnom obchode a neskôr veľa rokov v Slovenskej knihe v Martine. No a pani Čuchorová sa po 2. sv. vojne rozhodla pre dráhu učiteľky materskej školy. Dialľkovo študovala v Bratislave.

Ako učiteľka i riaditeľka MŠ pôsobila v Liptovských Sliačoch, v Ružomberku a napokon vo veľkej materskej škole na ulici kpt. Jána Nálepku v Martine (blízko nadjazdu na Podháji). Do dôchodku odišla v roku 1979. Ešte predtým sa vydala za Ivana Čuchora zo Záturčia. S manželom sa v roku 1968 presťahovali do Koštian, kde mala pani Čuchorová dom zdedený po matke Páričkovej, Žiaľ, rodinnej pohody si moc neužila. So svojím manželom bola iba do roku 1976. Vysoko sa dá hodnotiť aj ďalšia skutočnosť v jej živote. Po jeho smrti žila so svojou mladšou sestrou Želkou, o ktorú sa v chorobe vzorne starala až do jej smrti.

Už na začiatku sme u pani Čuchorovej zdôrazňovali jej úprimný vzťah k evanjelickej cirkvi. Ten podporila svojím konaním, láskou k blížnemu. Pomáhala však aj hmotne – finančne i úradne. Keďže sa narodila v Turčianskom Petre, bude sa nasledujúca záležitosť týkať tejto obce. V nej bol v minulosti a stále je iba katolícky kostol. Bola tam zaujímavá situácia. Predovšetkým pre evanjelikov. Keď niekto zomrel, zvonilo sa mu v katolíckom kostole. Raz zomrel práve jeden evanjelik, ktorý mal údajne spor s pánom farárom. A ten odmietol zvoniť. Pobúrili tým evanjelikov, a preto sa rozhodli postaviť si vlastnú zvonicu. Pomohol starý otec pani Anny Čuchorovej Pavol Mallý. Uvoľnil kus zeme zo

svojej záhrady. A tam zvonica dodnes stojí. Organizovala sa tiež verejná zbierka. Jej dušou bol Juraj Kazár, rozhladený človek, prokurista. Zvonica bola postavená v roku 1914. Dalo by sa ňou ešte veľa zaoberať. Píšeme však pre Košianske noviny, a preto sa zmienime iba o tých skutočnostiach, ktoré sa bezprostredne dotýkajú pani Čuchorovej. Je chvályhodné, že sa spoločne so svojou sestrou Želkou rozhodli pokračovať v rodinnej tradícii a pomáhať evanjelickej cirkvi všemožne, ako sa dá. Ešte v roku 2001 darovali darovacou zmluvou už skôr spomínaný pozemok ECAV v Pribovciach. Podobne pani Čuchorová ako posledná žijúca z celej rodiny prispela čiastkou 1 000 € na opravu zvonice.

Vážení čitatelia Košianskych novín! Usilovali sme sa

priblížiť vám vzácného človeka, resp. vzácnu ženu. Na prvé miesto vo svojom živote kladla a stále kladie vieru. Tá jej je oporou. Je skromná, vyrovnaná. Ľuďom v jej vysokom veku sa hovorí, že sú starí. Neplatí to však o nej, aj keď k stovke už nemá d'aleko. Jej život je akoby naplnením zmyslu či významu týchto múdrych viet: „**Nikto nezostarne preto, že dosiahol určitý vek. Človek sa stáva starým v tom okamihu, keď stratí svoje ideály.**“ Teda pretlmočíme to do zrozumiteľných slov, do zrozumiteľnej reči: „**Človek sa stáva starým vtedy, keď sa ľudovo povedané opúšťa...**“ Treba žiť s láskou a s humorom. S láskou na porozumenie a s humorom na prežitie. A jej tieto atribúty či vlastnosti nechýbajú.

Kultúrno-spoločenské stretnutia občanov

Lampiónový sprievod obcou

Zemiakové hody

Zemiaky sú našou hlavnou a nepostrádateľnou potravinou, bez ktorej si nevieme predstaviť život. Pripravili sme ich na rôzne spôsoby. Nechýbali ani dresingy a mlieko.

Posedenie so seniormi

Posedenie seniorov v rámci Mesiaca úcty k starším spríjemnil folklórny súbor Fatran.

Pamiatka na zosnulých

Život mŕtvych je uložený v pamäti žijúcich (Cicero)

Prešiel rok a opäť sme sa stretli aby sme zaspomínali na všetkých našich blízkych, ku ktorým sa dnes môžeme vrátiť už len v spomienkach. Ekumenická spomienka v našom dome smútku už 15 rokov spája ľudí v jednote dobrej

myšlienky a spomienok na svojich blízkych. Prítomným pri Pamiatke na zosnulých sa vo svojom príhovore prihovoriť starosta obce Ing. Marián Bunganič a poetickým slovom p. Evka Potůčková. Slovom Božím, modlitbami, kázňou slova Božieho poslúžili bratia farári Mgr. Marek Szabó z ECAV cirkevného zboru v Príbovcích a Mgr. Miloš Pikala z r.k. farnosti Turčiansky Peter. Spevom a liturgiou starobilou modlitbou Akatist z 7. storočia doplnili túto pietnu spomienku bratia a sestry z farnosti Turčiansky Peter.

AV

Vianočné dekorácie s Jitkou Bízikovou

Príchod Mikuláša pre deti, Starostovský punč a kapustnica pre dospelých

Dejiny „Jednoty“ u nás

Družstevné hnutie na Slovensku ako prví propagovali Samuel Jurkovič a Daniel Richard, ktorí 9. februára 1845 v Sobotišti založili „Gazdovský spolok“

V roku 1869 v Revúcej bol založený prvý Potravný spolok, ktorý sa riadil týmito zásadami:

- voľné členstvo: každý sa môže stať členom
- samospráva: jeden člen môže mať jeden hlas
- predaj za hotové: len členom a za denné ceny
- úplná náboženská a iná neutralita
- každoročné rozdeľovanie zisku členom podľa výšky odobratého tovaru

Vrútočania nadchnutí pokrokovými myšlienkami v roku 1881 založili „Potravné družstvo zamestnancov cis. kráľovskej košicko-bohumínskej dráhy“

V Košťanoch bolo 1. apríla 1935 otvorené robotnícke-konzumné a výrobné družstvo BUDÚCNOSŤ, s prvým vedúcim p. Jozefom Ďuríkom. Na podnet republikánskej strany vzniklo v obci potravné družstvo NUPOD (Nákupná ústredňa potrav. družstiev), v ktorom boli sústredení roľníci. Obchod otvorili 1. júla 1938.

17. decembra 1950 sa konalo valné zhromaždenie Potravného družstva vo Vrútkach, na ktorom sa prijali nové stanovky s menom firmy JEDNOTA, okresné spotrebné družstvo s.r.o. Martin – Vrútky. Na tomto zhromaždení sa zlúčilo 14 potravných družstiev, medzi nimi aj naše. Do roku 1959 sme mali v obci jeden obchod, kde sa v jednej miestnosti predávali potraviny a priemyselný tovar. Prvým predavačom bol pán Jozef Rakovian. V roku 1959 sa prišlo k adaptácii budovy

po uvoľnení bytu po Jánovi Frankovi. V prednej časti bola zriadená predajňa potravín a v zadnom trakte domu predajňa priemyselného tovaru. V dome miestneho pekára Čierneho bola umiestnená predajňa textilu, neskoršie presťahovaná do domu p. Zbýňovskej (t.č. Pizzéria Vilaggio).

Deň „D“ 15. február 1978 citujem kronikára Jednoty p. Cingela: „Stalo sa nám dávno túžené skutočnosťou. I keď s veľkými ťažkosťami, ale predsa bolo dorobené nové nákupné stredisko“. Občanom k dispozícii pribudla pod jednu strechu predajňa potravín, priemyselného tovaru, textilu, ale aj reštaurácia s kuchyňou a pohostinstvom.

Rok 2003 rekonštrukčné práce a vznik predajne MIX, rok 2011

najväčšie rekonštrukčné práce a vznik SUPERMAKET-u 2. Súčasnosť: Členská základňa COOP Jednota SD v Košťanoch nad Turcom má 188 členov. Dozor nad činnosťou, ochranou spotrebiteľa a plnení ďalších úloh vykonáva dozorný výbor : Andrea Výbošťoková – predseda, Anna Gajdošová – pokladník, Ing. Milan Lupták – člen. Výročné členské schôdze sa konajú 1 x za 5 rokov, pri voľbe dozorného výboru. Vo finančnej oblasti, nakoľko členská základňa nie je zložkou obce, sa snažíme finančne, resp. darmi prispieť zložkám obce, nakoľko aj v nich máme svojich členov (športový deň, posedenie so seniormi a i.).

AV

Hasiči

Hasičské pêle-mêle

V rámci súťažnej činnosti sme sa zamerali na prípravu družstiev mužov, žien a mladých hasičov pre okresné

kolá. Za týmito výsledkami sú desiatky hodín tréningu a nespočetné množstvo hodín aj na súťažiach. Bola to sezóna plná očakávania hlavne po vstupe do Turčianskej hasičskej

ligy a Turčianskej ligy mladých hasičov. Nedarilo sa všetko, ako malo. Počas celej sezóny nás sprevádzali poruchy na športovej mašine. Oporou nám boli chalani zo Záturčia, ktorí boli ochotní pomôcť pri tréningoch. Na každej súťaži pomohli s prípravou, s riešením rôznych problémov a aj so zapožičaním ich športovej mašiny. Spomenúť musíme Natáliu Remeňovú, ktorá bola objavom tohto roka. Vypadla nám ľavá prúdarka. Ona sa zhostila tejto pozície a vo svojich 13 rokoch konkurovala skúsenejším súperkam. V rámci pripravenosti DHZO sme v mesiaci júni uskutočnili dve previerkové cvičenia v spolupráci s Trim Leaderom, kde si naša jednotka preskúšala svoju pripravenosť. Nejedná sa len o klasické súťaže a predvádzanie techniky, ale je to aj napríklad: nočná súťaž, Lazianska potokovica, branný pretek mladých hasičov, súťaž s historickou striekačkou a i. O namáhavosti a zaujímavosti našej činnosti svedčia aj nasledovné momentky.

Klub dôchodcov

Advent v Klube dôchodcov

Naši seniori nezabúdajú ani na tradície viažuce sa k predvianočnému času. Posednie spestrila svojimi výrobkami pani Ružena Gašparíková. V ten podvečer došlo aj k „výmene stráží.“ Dlhoročného predsedu klubu pána Danuša

Bakoša po 20-tich rokoch záslužnej práce nahradila pani Hanka Jančová. Už 20 rokov sa seniori pravidelne stretávajú a nenudia sa, sú plní aktivít aj keď z pôvodného počtu 81 členov je len 64 s vekovým priemerom 69 rokov.

Beh SNP

Presne na deň spomienky na SNP, t.j. 29.8.2016 sa uskutočnil už 2. ročník Behu SNP, ktorý zorganizovala komisia mládeže a športu v spolupráci s komisiou pre zdravotníctvo a sociálne veci a miestnym spolkom Slovenského červeného kríža. O 9.00 hod. odštartovala p. Cingelová prvú mladšiu kategóriu - deti. Tu bol najmladším účastníkom behu Branko Barták, ktorý vyštartoval neskôr aj so staršími bežcami v kategórii - dospelí. Najstarším účastníkom behu bol p. Illo, ktorý po minulom

ročníku sa chytil trénovať a celý rok trénoval na tento beh za cintorínskymi lúkami. Aj tento rok si bežci odniesli účastnícke listy a ceny. Víťazi zasa medaily a všetci hlavne plné brušká po dobrom gulášovi, ktorý navarili naše "zdravotňáčky."

Každému jednému účastníkovi behu, pomocníkom pri behu či divákom - fanúšikom by sme sa radi touto cestou poďakovali za príjemne prežité sviatočné dopoludnie.

Dominika Halienová

V okresných futbalových súťažiach v sezóne 2016/2017 hrajú tieto kolektívy:

Prípravka:

Tréner: Ján Strapko, Rastislav Matúška

Hráči: Michal Kosturský, Šimon Baťala, Richard Reich, Šimon Kňazko, Peter Bielik, Dominik Metelka, Tomáš Metelka, Šimon Strelka, Dávid Reich, Matej Taraba, Richard Labánek, Kristián Firák, Matúš Horák, Olover Brida, David Matúška, Filip Fučela, Tomáš Korotvička,

Dosiahnuté výsledky v jesennej časti – 9 účastníkov
7. miesto - 8 zápasov, 2 výhry, 6 prehíer, 6 bodov, skóre 13:44

Žiaci:

Tréner: Milan Marček, Lubomír Hlinka

Hráči: Samuel Sochuľák, Denis Krajčovič, Michal Štrba, Filip Štrba, Daniel Strapko, Dominik Čordáš, Michal Hyčko, Adam Horník, Lukáš Košút, Matúš Illo, Tomáš Marček, Adam Búchala, Adam Slašťan, Stanislav Fedor, Petra Hnojčiková, Ondrej Krčula, Lukáš Chlistek, Alexander Labánek, Martin Berki, Natália Kováčiková, Hanka Schenková, Adam Warecha

Dosiahnuté výsledky v jesennej časti – 14 účastníkov
9. miesto - 13 zápasov, 5 výhier, 1 remíza, 7 prehíer, 16 bodov, skóre 36:27

Muži:

Tréner: Ján Marčičiak, momentálne v riešení

Hráči: Milan Taraba, Vojtech Berki, Tibor Rendko, Pavol Kubík, Peter Kubík, Vladimír Mucha, Pavol Melník, Marek Rusnák, Marek Labáš, Michal Zigo, Vladimír Kovanič, Slavomír Štefanides, Branislav Zeman, Miroslav Matúš, František Illés, Andrej Vallo, Daniel Kalnický, Milan Badáň, Patrik Berki, Marek Slezák, Marek Kotlár, Radovan Štancel'

Dosiahnuté výsledky v jesennej časti – II. QUICK trieda - jesenná časť – 10 účastníkov

7. miesto - 9 zápasov, 2 výhry, 5 remíz, 2 prehry, 11 bodov, skóre 13:18

Plány na rok 2017:

- stabilizovať kolektív mužstva mužov s cieľom v sezóne 2017/2018 postúpiť do I. QUICK triedy
- zvýšenú pozornosť venovať rozvoju mládeže s dlhodobým cieľom, aby v mužstve mužov hrávalo čo najviac vlastných odchovancov
- vybudovať a prihlásiť do súťaže aj družstvo dorastencov
- vybudovať za bránkou od cintorína novú tréningovú plochu

Kolektív futbalistov ďakuje všetkým sponzorom a fanúšikom za podporu a teší sa na stretnutia v roku 2017.

Materská škola

Máme škôlku maľovanú, zlatý zvonček dáme na ňu...

Keď zvončekom zazvoníme, našu škôlku otvoríme. Tak sa stalo po veľkom letnom upratovaní celej MŠ v septembri, keď sme otvorili nový školský rok. Všetci sme sa snažili, aby sme pre deti pripravili príjemné a motivačné prostredie, v ktorom budú mať dostatok možností pre rozvoj svojej osobnosti.

P. uč. nezaháľali a vytvorili podľa nového štátneho vzdelávacieho programu Školský vzdelávací program pod názvom ŠTVORLÍSTOK, ktorého každý lístok znamená jednu oblasť, ktorej sa naša MŠ venuje.

Tieto oblasti nesú pomenovanie :

- 1.V zdravom tele zdravý duch
- 2.Chránime si prírodu
- 3.Poznávame tradície
- 4.Kniha – moja kamarátka

V rámci tohto programu sme tak, ako každý rok, pripravili zaujímavé aktivity. Okrem každo dennej výchovno-vzdelávacej práce sme spestrili deťom pobyt v MŠ akciami, ako napr.: návšteva výstavy ovocia a zeleniny; výstava medovníkov p. Balačinovej v KD; ABC – Čítankovo; privítali sme v MŠ aj bábkové divadlo.

Deti sa veľmi tešili, že v obradnej sieni našej obce mohli uvítať do života najmenších obyvateľov našej obce.

A hneď sme sa vrhli na prípravu Vianočnej besiedky, ktorá sa uskutočnila 9. 12. 2016 v Kultúrnom dome našej obce, kde deti privítali aj Mikuláša a dostali od neho očakávané balíčky. Deti, rodičia, zamestnanci MŠ, hostia i pán starosta si pri znejúcich tónoch Tichej noci zapálili sviečky, popriali si tajné prania a otvorili svoje srdcia dokorán v ústrety prichádzajúcim Vianociam.

Základná škola

55. výročie vzniku plnoorganizovanej školy v Košťanoch nad Turcom

Pred 115 rokmi sa začala písať história školstva v Košťanoch nad Turcom. V školskej kronike čítame zápis o vzniku našej školy z roku 1896 a meno prvého učiteľa – Jána Vladára. Počas dlhých rokov ju sprevádzali úspechy aj ťažkosti. Raz to bola ľudová škola, roľnícka škola, základná deväťročná škola, neskôr základná škola. Prešla rôznymi politickými zmenami. Poznačila ju silná maďarizácia i obidve svetové vojny. No aj napriek tomu jej prvoradou úlohou bola výchova a vzdelávanie detí v širokom okolí. Striedali sa riaditelia, učitelia aj prevádzkoví zamestnanci. Každý z nich nechal v škole kus osobnosti a práce.

A prišiel školský rok 1961/1962. Začína sa nová história, história plnoorganizovanej školy. Od otvorenia prešla naša budova mnohými zmenami a rekonštrukciami. Tieto boli

vždy uskutočňované s túžbou ísť dopredu, prispôbiť nás, žiakov, ale aj učiteľov novým požiadavkám.

Úspešným meradlom našej školy sú naši bývalí žiaci, ktorí dnes pôsobia na postoch konateľov súkromných firiem, riaditeľov významných podnikov a inštitúcií, lekárov, pedagógov, ale aj športovcov a umelcov. Naša škola je miestom s poskytovaním kvalitných školských služieb. Miestom, kde ľudia chodia radi. Učíme a vychovávame deti v prostredí vzájomnej úcty, tolerance, spolupráce a lásky. Žiakov zapájame do vedomostných, kultúrno-spoločenských a športových súťaží, kde dosahujú výborné výsledky. Človek nemôže viesť všetko. Čím viac sa učí, tým má väčší pocit, že je ešte veľa vecí, ktoré nepozná. A práve základná škola začína túto predĺhú cestu učenia sa a poznávania nového. Ponúka okrem základného vzdelania oveľa viac. Každoročne uskutočňuje množstvo akcií, podujatí, aktivít a taktiež

súťaží, kde môžu žiaci uplatniť svoj talent a schopnosti. Každá škola má žiakov lepších i horších. Samozrejme, že naša nie je výnimkou. Škole sa bezpochyby podarilo vyriešiť veľa problémov. No nie je to nič v porovnaní s tým, koľko nádherných zážitkov nazbierala za tie roky, čo tu stojí. Práca zamestnancov školy je náročná. Jej výsledky nevidieť zo dňa

na deň. Treba na to vynaložiť veľa úsilia a trpezlivosti. Bez veľkej lásky k deťom by to žiaden učiteľ nedokázal. Život školy, to nie sú len žiaci a učitelia, ale aj nepedagogickí zamestnanci, panie upratovačky a kuchárky. Za to im všetkým patrí srdečná vďaka. Poďakovanie patrí aj rodičom a priateľom školy.

Žijú medzi nami a ani nevieme, že majú svoje hobby

Poézia a pieseň

Klub dôchodcov

Medzi svojimi mnohými aktivitami, ktoré majú na stretnutiach, nechýba ani spev vlastných piesní, v ktorých spomínajú svoju obec.

Dôchodcovská balada

Kam sa podeli naše mladé roky,
keď sme si chodili vypiť do roboty.
Teraz len pri peci doma sedávame
a na mladé roky si len spomínáme.
Kam ste sa podeli naše mladé letá,
keď sa nám páčili koštianske dievčatá.
Teraz už len jedno potešenie máme,
keď na láskanie v telke pozeráme.
Kam ste sa podeli zlaté časy,
keď sme pili pivo a jedli klobásy.
Teraz pijeme len čajík šípkový
a čakáme, kým nám Paľko Kubík zazvoní.
Aby nám čakanie lepšie ubiehalo,
dajme si poldeci – ešte nám zostalo.

Andrej Ratvejský

Spomienková

Košťany nad Turcom je pekná dedina,
nachádza sa blízko od mesta Martina.
Vyrástlo v nej veľa dievčat i mládenčov,
vyrástli, dospeli – odišli za prácou.
Davy sa vydali, chlapci poženili,
mnohí z nich už majú aj svoje rodiny.
Na detstvo pri Turci často spomínajú,
deťom svojim o ňom s láskou rozprávajú.
Na rieke Belianke mlyn si pospevoval,
zlaté obilie na múku premieňal.
Mali sme v dedine družstvo i majetky,
dnes ich nahradili súkromné podniky.
Do našej dediny ľudia sa sťahujú,
nových kamarátov si tak nachádzajú.
Tá naša dedina v Turčianskej záhradke,
do nej sa vraciame, každý k svojej matke.
Slniečko za Končiar pomaly zachodí,
vtedy nám rodný kraj na rozum prichodí.
Tie naše Košťany všetci radi máme,
aj keď sme ďaleko na ne myslievame.
Potešiť, pohľadiť v tom malom srdiečku,
nech všetci spievajú koštiansku pesničku.

Anna Jančová

Tanec

Jabĺko nepadá ďaleko od stromu!

Timea Fedorová so svojou mamou Ivanou Slivkovou si našli spoločný koníček.

Obidve sa už dlhé roky venujú tancu. Ich snaha priniesla ovocie a rok 2016 bol pre obe veľmi úspešný.

Timea so svojou tanečnou skupinou získala zlatú medailu na Majstrovstvách Slovenska a veľmi úspešne reprezentovala Slovensko na Majstrovstvách sveta, ktoré sa konali od 14. do 18. septembra v Taliansku na Sardínii. Okrem toho, že si užili slniečko, krásne more a prírodu, získali titul druhého vicemajstra sveta.

No ani Timkina mamina sa nedala zahanbiť a v kategórii HVK II. (30+ r.) zožala so svojou skupinou množstvo úspechov. Zlatá medaila v Košiciach, zlato na Majstrovstvách Slovenska.

Z Majstrovstiev Európy si odniesli titul druhého vicemajstra. Vyvrcholením tanečného roku boli Majstrovstvá sveta v rakúskom Grazi, kde túžili dostať sa do finále. Tento sen sa im aj splnil a medailové umiestnenie minuli len o kúsok. Získali krásne 4. miesto.

Takto úspešne reprezentujú nielen našu obec, ale aj celé Slovensko.

AV

Kvietky a zvieratá

“Mravný človek je len vtedy, ak mu je každý život – i život zvieratá a rastliny – posvätný...”

Etika spočíva v neohraničene rozšírenej zodpovednosti voči všetkému, čo žije.“

Albert Schweitzer

Rozhovor so zvieratkami

Celý svoj pracovný život som pracoval so železom a strojmi. Robota to bola ťažká, no oddych som našiel medzi zvieratkami – všetky som mal rád.. Už ako 10-ročný som začal chovať holuby. Ako rodák z Belej som už v roku 1964 vstúpil do miestnej organizácie chovateľov. Začal som chovať králiky a pokračoval som v chove holubov. Moje úsilie bolo spečatené rôznymi oceneniami a čestnými cenami. Teraz

som zameraný na chov Poľského rysa modrošupinatého. Je to krásny holub a je to moja srdcová záležitosť. Je ako modrá nebeská obloha s bielymi obláčikmi. Z králikov sa venujem Veľkému svetlému, ktorý dosiahne váhu aj 5 kg. Je to radosť a hlavne odreagovanie od starostí, či už môj zhoršený zdravotný stav, ale tiež strata blízkych a to môjho brata a syna. Každý rok ma navštívia a svojimi hláskami spríjemnia deti z materskej školy, ktoré tak isto ako ja sa rozprávajú s mojimi zvieratkami.

Pavel Froľo

„Hobby je činnosť vykonávaná so záujmom, s radosťou, obyčajne vo voľnom čase“ – to je ozaj veľmi suchá citácia. Každý, kto sa tomu venuje, vie aká je to práca a u mňa je to živý tvor. Už ako žiak som začal s chovom holuba KING. Po roku 1989 som začal s aktívnejším chovom. Býval

som už v Martine musel som dochádzať do Koštian. Moja láska s holubom ma doviedla k vstupu do ZO chovateľov okrasných holubov „Turiec“, ale tiež aj do Oblastného výboru chovateľov, kde som vykonával funkciu predsedu Holubárskej komisie. Potom sa moje funkcie množili. Prvý pohár som získal na Oblastnej výstave v Jamníku v roku 1998. Tie poháre sa doslova nedajú spočítať. Okrem holubov sa na výstavnej úrovni venujem aj chovu králika – Novozélandský biely a hydine AMROKS. Moji reprezentanti sú neodmysliteľní na oblastných, klubových a národných výstavách. A pred výstavami mám nielen ja, ale aj ostatní vystavovatelia aj funkciu „vizážistu“, nielen vyčesanie králika, strihanie pazúrikov, vytrhnutie nesprávneho peria u hydiny atď.

Miroslav Sokol

Rozhovor s kvietkami

Gladiola — obdivuhodný kvet krehkej krásy (Slovenskí jazykovedci odsúhlasili pre tieto kvety názov v ženskom rode, čo je pre ňu vhodné aj preto, lebo najčastejšie spájame krásu gladiol s pôvabom ženy).

Milí čitatelia, bol som oslovený, aby som napísal niečo o mojej záľube. Takmer na každého zapôsobí jemná krása kvitnúceho rastlinstva, ktorého výnimočným príkladom je gladiola. Málokto z obdivovateľov si však neuvedomuje, aká dlhá a doslova trnistá cesta k nim viedla. Ich predchodcami boli divé druhy mečíkov, čo bujne rastú v Afrike medzi Kilimandžárom a Kapským mestom. V roku 1974 som sa stal členom Gladiol klubu v Bratislave. O päť rokov neskôr som bol zakladajúcim členom takéhoto klubu v Martine. Dnes som už iba jediný žijúci, zakladajúci člen. Našu obec reprezentujem už 42 rokov na výstavách nielen doma, ale aj v zahraničí, kde som získal množstvo ocenení. Pestujem 250 sort a asi 1 500 hlúz. Za najväčší tohtoročný úspech

považujem 1. cenu za najkrajší kvet na medzinárodnej výstave v Myslowiciach v Poľsku. Na výstavisku Flóra Olomouc v spolupráci s Českým zahrádkářským svazem sa konala výstava „Půlstoletí s mečíky“, kde som medzi našimi, českými a poľskými pestovateľmi-šľachtiteľmi gladiol získal 3. miesto.

Viliam Paulíny

Viludove gladioly – pozná ich celé Slovensko, Čechy a Poľsko, reprezentujú nielen mňa Dušana Viludu st., ale aj

našu krásnu obec a získavajú cenu za cenou. Kto prechádza ulicou pri Pizzerii Villagio zrejme asi netuší, že v dome č. 43 okrem rodín Ľuboša a Dušana Viludu žijú aj IVORY QUEEN, BAMBINO, PETRA, DARINA alebo MODRÝ PROGRAM. Nebojte sa, nemáme doma hárem, ale sú to názvy mojich milovaných gladiol. Pestujem ich zhruba 25 rokov a dostal som sa k nim vďaka môjmu dobrému priateľovi Viliamovi Paulínymu. Veľa ma naučil ako zakladajúci člen Gladiol klubu. Pestujem zhruba 90 sort a sadím ročne okolo 1 000 hlúč. Kvitnú postupne od konca júla až do konca septembra. Väčšina ide na výstavy, ale vždy rád nimi obdarujem aj moje milované nevesty.

Najviac si cením 1. miesto na výstave v Bytči v r. 2013 za IVORY QUEEN, 1 miesto v poľských Myslowiciach za sortu BOMBAJ a v roku 2015 1. miesto v poľskom Rybníku za sortu PLAMENIAK. Mojim najväčším práním je vyšľachtiť kvetinu, ktorá by mi svojou krásou urobila radosť.

Dušan Viluda

Môj sused – hrdina

Na počesť môjho suseda ppor. Československej armády Dionýza Tomčányho som vystúpil dňa 27. júna na vrch

Slemä (1514 m n. m.) v Nízkych Tatrách z Jánskej doliny cez Stavišovské sedlo.

Tu v zamračený a pochmúrny deň – piatok 13. októbra 1944 do jeho vrcholu narazilo sovietske lietadlo Li-2 s veliteľom ppor. M. Ž. Bektursinovým a zmiešanou rusko-slovenskou posádkou -13 vojakov 2. Čs.paradesantnej brigády a 6 ruských vojakov. Veliteľom veliteľskej batérie delostreleckého oddielu a náčelníkom prieskumu našich vojakov bol práve Dionýz Tomčány.

Dnes sa na mieste havárie nachádza pamätník s menami obetí. V širokom okolí pamätníka sú roztrúsené trosky stroja, čo je rarita, na ktorú len tak niekde nenatrafíme.

V tento pekný slnečný deň som si uctil pamiatku padlých vojakov, ktorí išli na pomoc SNP a hlavne nášho občana, ktorý je pochovaný na našom cintoríne.

Duchovné slovo

Milosrdní ako otec

Je to len niekoľko týždňov, čo pápež František zatvoril svätú bránu Rímskej baziliky a ukončil tak Mimoriadny jubilejný rok milosrdenstva. Vyše miliardy katolíkov po celej zemi a s nimi určite aj milióny iných kresťanov a ľudí dobrej vôle upieralo svoj zrak na tému milosrdenstva, i na výzvu tohto času: Byť milosrdní ako Otec, ako Boh sám.

Ak sa pozrieme do slovníka, poučí nás, že milosrdenstvo, to je súcitiť, zľutovanie sa, zmilovanie sa. Niečo, čo na prvý pohľad závažná emóciou, ale súčasne je to niečo jednorazové. Dnes sa môžem nad niekým zľutovať, ale už zajtra si môžem povedať ono príslovičné: „Čo je veľa, to je veľa!“ – a reagovať s prísnosťou a podľa obvyklej spravodlivosti.

V Písme svätom a v kresťanstve má ale toto slovo odlišný význam. Obsahuje v sebe totiž ešte jeden rozmer a tým je vernosť. Byť milosrdný v biblickom zmysle slova znamená byť verný a oddaný voči tomu, komu milosrdenstvo prejavujeme. A ajhľa, zrazu to už nie je prchavá emócia. Je to záväzok vôle, ktorý človek zachováva verne a oddane bez ohľadu na pocity a nálady. A je to tiež niečo trvalé. Nie je možné dnes milosrdný byť a zajtra nie. Tak nás to učí sám Boh. Žalm 136 nám dvadsaťšesťkrát za sebou opakuje (aby sme si to dobre zapamätali), že Božie milosrdenstvo je večné. A apoštol Pavol vysvetľuje prečo: „ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže“ (2 Tim 2,13 SSV). Boh je Láska. Láska je milosrdenstvo. Milosrdenstvo je vernosť. Boh je teda vernosť. Je verný a iný byť ani nemôže.

Blížia sa Vianoce a tie nie sú ničím iným, než oslavou narodenín Ježiša Krista, Boha a nášho Pána, ktorý sa stal človekom – práve z milosrdenstva. Štvrtá eucharistická modlitba sv. omše vysvetľuje: „Keď pre svoju neposlušnosť [človek] stratil tvoje priateľstvo, neponechal si ho v moci smrti, ale milosrdne si pomáhal všetkým, aby ťa hľadali a našli. Viac ráz si ľuďom ponúkol zmluvu a ústami prorokov si ich povzbudzoval, aby očakávali spásu. Svätý Otc, až tak si svet miloval, že, v plnosti času poslal si nám za Spasiteľa svojho jednorodeného Syna, ktorý sa mocou Ducha Svätého stal človekom... Chudobným zvestoval spásu, zajatým vykúpenie, zroneným potešenie. Aby uskutočnil tvoj večný plán spásy, sám seba vydal na smrť a svojím zmŕtvychvstaním premohol smrť a obnovil život.“ Toto je Božie milosrdenstvo, Božia vernosť, idúca až do krajnosti, cez Vtelenie až po Kríž.

Byť milosrdní ako Otec – už chápeme, že to znamená byť si navzájom verní, hľadať dobro toho druhého, ako nás znova a znova vyzýva Písmo: „Neste si vzájomne bremená“ (Gal 6,2 SSV), „Nech nik nehľadá vlastné záujmy, ale záujmy iného“ (1 Kor 10,24 SSV); „Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho“ (Flp 2,3 SSV). Pre tých z nás, ktorí už Boha poznajú a túžia po ňom, ktorý nám dáva a ktorý už tu, na zemi, s radosťou ochutnávame, je to podmienka prijatia tohto daru: účasti na Živote a Bytí samého Boha v hlbokej jednote s Ním. Ale aj všetci ostatní – v čase, keď denne riešime najrôznejšie „gorily“, korupčné škandály, klientelizmus, oligarchiu i populizmus. Bez ohľadu na to, či je to Slovensko, alebo hoci aj Amerika – je nám jasné, že za

všetkým tým je celkom obyčajné bezbrehé a bezohľadné sebecko a opak toho, k čomu nás Boh cez Písmo a svoju Nevestu Cirkev vyzýva. Ak by sme všetci ľudia dobrej vôle prijímali túto výzvu a boli k sebe navzájom milosrdní – čiže verne hľadali spoločné dobro celej spoločnosti v opravdivej solidarite, ako ju definuje sociálna doktrína katolíckej Cirkvi a viac hľadali na záujmy všetkých, ako na svoje vlastné – potom by sa naša krajina stala prosperujúcim rajom na zemi, nádherným miestom na život. Veď presne z tohto postoja sa naša Západná civilizácia zrodila, budovaná s radostnou obetavosťou milosrdnej vernosti generáciami mníchov, kňazov, misionárov, ale aj bežných „svetských“ a pritom vskutku Božích ľudí počas dávnych stáročí. Oni to dokázali. V tom je naša nádej, že v sile Božej milosti môžeme ich veľké dielo obnoviť a zopakovať.

Vianoce, ktoré budeme už zakrátko sláviť, sú dôkazom toho, že Boh verný je, že Boh svoju vernosť nikdy neodvolá. Viac nepotrebujeme. V ňom môžeme a dokážeme všetko. Veď, slovami Písma: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám“ (Rim 8,31 SSV)?

Amen! Tak je!

Požehnané Vianoce Vám všetkým čítajúcim – a milosrdenstvo a vernosť celému svetu!

Miloš Pikala r.k.farár

Modlitba

Svätý Bože, z Tvojej milosti sme vstúpili do nového cirkevného roku i adventu.

Ďakujeme Ti za prejavenu milosť a dobrotu, a hlavne za Tvojho syna, Pána Ježiša Krista, ktorý prichádza do nášho hektického, ukričaného sveta tichý, pokorný, plný pokoja a lásky. Ďakujeme Ti, že z Neho môžeme čerpať silu, nádej i radosť. Drahý Bože, prosíme Ťa, pomáhaj nám, aby sme adventný čas využili na budovanie našej viery a posilňovanie našich vzťahov. Daj nám k tomu, prosíme, odvahu a pokoru. Pomáhaj nám skúmať a poznávať samých seba vo svetle Tvojho slova, a tým sa budovať vo viere a láske, a to nielen počas tohto adventu, ale po všetky dni nášho života.

Amen.

Láska, Porozumenie, Prijatie a Nádej nech je to, čo bude súčasťou vašej každodennosti aj v celom roku 2017.

Marek Szabó

Aká bola druhá polovica roka u nás.

Dávne neznáme zvyky podľa zápiskov Jána Páričku:

Žatva – pri doviazaní pšenice uvijú z kvetov a zo pšeničných klasov veniec, ktorý daktorá žena, alebo dievka, nesie na hlave domov. Zvyk je, že ak ju môžu, nuž ju obľujú.

Hostina – na „ostatniu“, t.j. nedeľu ostatnú pred Adventom, býva v Košťanoch hostina. Na hostinu príde obyčajne najbližšia rodina z okolitých dedín, tu ich pohostia a pobesedia. Druhá takáto nedeľa býva na Petra a Pavla; menujú ju „kärmeš“-om. Tí, kde nebýva kärmeš, si ho vraj prepili.

Na Mikuláša - Večer pred sv. Mikulášom chodia „Mikuláši“ po domoch. Sú preoblečení za šedivých starcov a nosia so sebou nejaké darčeky pre deti, obyčajne cukríky. Deti sa musia pred nimi modliť a za to im dajú cukríkov; ktoré sa ale nevedia modliť, tie nedostanú nič.

Na Luciu – v ten deň nesmú nič požičať z domu, lebo by sa vraj v tom dome celý rok zle vodilo; keď na Luciu príde žena najprv do domu ako chlap, bude sa taktiež v dome zle vodiť. Nezabúda sa ani na cesnak.

Vianoce – na dohviezdny deň chodí obecný sluha z dom do domu s prútami. Tieto prúty sú lieskovce, na ktorých je priviazané zopár stebiel ovsa a ratolesť zo stromu tisy. Keď rodičia týmito prútami deti pošibú, nebudú vraj mať vtedy. (Poznámka: V minulosti bol v našej obci skoro rovnaký pomer evanjelikov a katolíkov. V podvečer sa evanjelické rodiny vracali zo slávnostných štedrovečerných služieb Božích v Príbovcich, kým katolícki veriaci sa spoločne chystali na Polnočnú svätú omšu do Turčianskeho Petra.)

Varenie podľa zápiskov Andreja Polonca:

Strava býva v robotné dni jednoduchá, iba na sviatky, a to hlavne výročité, býva príprava jedla bohatšia. Brava si už snád v každej domácnosti vychovávajú a obyčajne pred Vianocami zakolú. Gazdovia, ktorí majú doma ovce, si tiež v jeseni zarezú päť – šesť kusov a nasolia do súdkov. Solené mäso „solenina“, im trvá až do leta. U chudobnejších gazdov varia mäso len jedenkrát do týždňa, a to v nedeľu. U bohatších aj cez týždeň, obyčajne v utorok a štvrtok. Pečenie chleba je vždy veľkou udalosťou v domácnosti. Na výročité sviatky a domáce slávnosti sa pečú koláče (biaľoše, kapustníky, pirohy, pletenáky). Ako pri pečení chleba, tak i pri pečení koláčov nesmie sa gazdiná hnevať, lebo by sa pečenie nevydarilo. I všetci domáci sa chovajú tak, aby nezavdali podnet k hnevu.

V žatve bývajú na fruštík halušky s bryndzou, rezance s makom, aby mali kosci dobrý základ do ďalšej práce. Potom hriato s chlebom. Na obed sa však jedávala omastená kaša s kyslým mliekom, „žgance“ s bryndzou alebo tvarohom.

Cez kopačku a cez ostatné poľné práce bývala strava vždy lepšia, ale varilo sa všetko, čo prišlo vhod gazdinej.

Na Luciu sa varí kyslý hrach.

Na Štedrý večer má byť na stole zo všetkých jedál, ktoré sa jedia cez celý rok. Prvým jedlom bývajú makové lokše, potom hríbová alebo kapustová polievka s klobásou, rôzne mäsa, jaternica, hrach, koláče, oblátky, jablká, orechy a mäd. Všetko toto sa je cez celé vianočné sviatky, ale najviac lokše.

Na „dohviezdny večer“, t.j. na Silvestra, sú na stole všetky jedlá tak ako na Štedrý večer.

AV

Spoločenská rubrika

V živote je len jedno šťastie, milovať a byť milovaný
(George Sand)

Narodili sa:

- Svetlana Bělinová
- Sabina Javornická
- Timea Hana Kolibová
- Tobias Nemček
- Valéria Simonidesová
- Martin Štrba

Rodičom srdečne blahoželáme!

Rozlúčili sme sa:

- Anna Tetáková
- Oto Rizman
- Oľga Kmet'ová
- Mária Kevešová

- Štefan Rusnák
- Viera Košmanová
- Zdenka Vaneková
- RNDr. Milina Blahútová
- Miroslav Rezák
- Monika Ričková

Češť ich pamiatke.

Manželstvo uzavreli:

- Ján Kiška – Renáta Kevešová
- Jozef Pavolka – Anna Gajdošová
- Michal Zigo – Martina Štrbáková
- Peter Špalek st. – Iveta Hanzelová
- Rastislav Déri – Katarína Belianová

*Prajeme veľa lásky a porozumenia
na spoločnej ceste životom.*

Košťianske noviny vydáva: Obec Košťany nad Turcom, 038 41 Košťany nad Turcom č.64, IČO: 00316741 • Registrácia: EV 5187/15, ISSN 1339-956X • Redakčná rada : predseda Ivica Kubíková, zástupca Andrea Výbošťoková dipl.a.h.e., kronikárka obce Mgr. Tatiana Bukovská, historik - editor textu Mgr. Július Jarkovský, grafika Jana Junášová. Redakčná rada Košťianskych novín si vyhradzuje právo články krátiť, editovať, prípadne neuverejniť • e-mail: kostianskenoviny@gmail.com • **Uzávierka príspevkov do č. 1/2017 je 15. 6. 2017** • Počet výtlačkov: 420 • Vychádza 2 x ročne • **Tlač: ALFA print s.r.o. Martin**